

Sygn. akt II K 1393/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Szelağ

Protokolant Monika Malanowska

w obecności

Prokuratora Anny Tondery Wolińskiej

po rozpoznaniu dnia 04.04.2014r.

sprawy **E. K.**, urodz. (...) w W.

syna E. i H. z d. S.

oskarżonego o to, że: w dniu 8 grudnia 2013 roku w msc. W. na ul. (...), woj. (...), prowadził pojazd mechaniczny marki M. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości I – 1,09 mg/l, II – 1,12 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu; -

tj. o czyn z art.178a§1kk

orzeka:

oskarżonego E. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art.178a§1kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15 zł (piętnaście); -

- na podstawie art.42§2kk i art.43§1kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku; -

- na podstawie art.49§2kk zasądza od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 400 zł (czterysta) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej; -

- na podstawie art.63§1kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego grzywny zalicza okres jego zatrzymania od dnia 08.12.2013r. do dnia 09.12.2013r. i ustala, że do wykonania pozostało 146 (sto czterdzieści sześć) stawek dziennych grzywny; -

- na podstawie art.63§2kk na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 08.12.2013r. do dnia 04.04.2014r.; -

- na podstawie art.627kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 315 zł (trzysta piętnaście) tytułem kosztów sądowych w tym 225 zł (dwieście dwadzieścia pięć) tytułem opłaty.

Sygn. akt II K 1393/13

UZASADNIENIE

Na podstawie ujawnionego w toku rozprawy materiału dowodowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 08 grudnia 2013 roku około godziny 23:30 w miejscowości W. na ul. (...), policjanci st. post. E. P. oraz sierż. sztab. P. O., pełniący służbę patrolowo-interwencyjną oznakowanym radiowozem, zatrzymali do kontroli, oskarżonego E. K.. Oskarżony prowadził wówczas samochód osobowy marki M. (...) o nr rej. (...). Podczas kontroli policjanci wyczuli od E. K. woń alkoholu, wobec czego został on przebadany na urządzeniu A. I., co dało wynik 1,15 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Następnie został on przewieziony do KP w W., gdzie ponownie został przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Urządzenie typu Alkometr A. 2.0 nr fabryczny 510/97 wykazało u oskarżonego: 1,09 mg/l (I badanie – godz. 23:54), 1,12 mg/l (II badanie – godz. 0:08) alkoholu w wydychanym powietrzu (protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego k.4). Badanie zostało przeprowadzone sprawnym urządzeniem posiadającym świadectwo legalizacji (świadectwo legalizacji k.5).

E. K. posiada uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi w ruchu lądowym kat. B (k.13-14) i nie był dotychczas karany za popełnienie przestępstwa (k.12). W dniu 28.02.2013r. oskarżony został ukarany za wykroczenie drogowe polegające na przekroczeniu prędkości, mandatem karnym w wysokości 100 zł (k.33).

Oskarżony E. K., przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że gdy wracał ze sklepu, gdzie pojechał po alkohol, zauważył, że jedzie za nimi radiowóz i wtedy został zatrzymany. Jednocześnie oskarżony stwierdził, że „żałuje swojego zachowania, to było bardzo nieodpowiednie z mojej strony” (k.24).

Następnie, w toku rozprawy obrońca oskarżonego wniósł o wydanie wyroku skazującego w trybie art.387kpk, wnioskując o wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w wysokości 150 stawek dziennych grzywny ustalając wysokości jednej stawki na kwotę 15 zł oraz orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku i świadczenia pieniężnego w kwocie 400 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (k.71). Oskarżony poparł w/w wniosek.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom E. K., gdyż w całości korespondują one z pozostałym ujawnionym w sprawie materiałem dowodowym, zwłaszcza z zeznaniami świadka E. P..

Sąd nie miał wątpliwości, że w dniu 08.12.2013r., znajdując się w stanie nietrzeźwości, oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, do czego zresztą sam się przyznał. Wszystkie te okoliczności znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka E. P.. Sąd w całości dał wiarę zeznaniom w/w świadka, gdyż ocenił je jako logiczne i precyzyjne. E. P. jest osobą postronną, na miejscu zdarzenia znalazł się wykonując swe czynności służbowe i jako policjant, nie posiada żadnego interesu w tym, by obciążać oskarżonego ponad jego rzeczywiste działanie. Wszystkie te okoliczności powodują, że w ocenie sądu, zeznania te zasługują na obdarzenie ich walorem wiarygodności.

Okoliczność, że oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości, w sposób jednoznaczny wynika z protokołu użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego typu Alkometr A 2.0. Same badania zostały przeprowadzone w sposób prawidłowy, a dokonana czynność należycie udokumentowana. Badania zostały przeprowadzone na sprawnie działającym urządzeniu, co w sposób jednoznaczny wynika ze świadectwa legalizacji i w tych okolicznościach, ich wyniki nie budzą żadnych wątpliwości.

Nic istotnego dla ustalenia stanu faktycznego, jaki zaistniał w niniejszej sprawie nie wniosły zeznania M. K., która opisała okoliczności kolizji z samochodem prowadzonym przez E. K.. Sąd w całości dał wiarę zeznaniom w/w świadka, ponieważ logicznie korespondują one z wyjaśnieniami oskarżonego.

Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia ujawnionych w sprawie pozostałych dowodów nieosobowych, w tym także protokołu oględzin, nie była przedmiotem zarzutów stron, a także nie wzbudziła wątpliwości sądu. Zostały one sporządzone poprawnie, kompleksowo i w sposób zgodny ze standardami rzetelnego postępowania, z tych też względów sąd nie odmówił im wiarygodności.

Reasumując, w ocenie sądu, wina E. K. nie budzi żadnych wątpliwości. Oskarżony swoim czynem wyczerpał dyspozycję art.178a§1kk, gdyż w dniu 08.12.2013r. w W. na ul. (...), prowadził pojazd mechaniczny marki M. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości: I badanie 1,09 mg/l mg/l, II badanie 1,12 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. E. K. jest dorosłym człowiekiem i powinien zdawać sobie sprawę z tego, że alkohol osłabił jego koncentrację i zdolność szybkiego reagowania. Decydując się na kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, oskarżony spowodował zagrożenie w ruchu lądowym i miał przy tym pełną świadomość, że narusza obowiązujące normy prawne.

To wszystko razem spowodowało, że sąd uwzględnił wniosek obrońcy i E. K. złożony w trybie art.387kpk, wobec braku sprzeciwu prokuratora. Kodeks karny za popełnienie przestępstwa stypizowanego w art.178a§1kk przewiduje sankcję w postaci kary grzywny, kary ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do 2 lat. Dokonując wyboru kary, spośród wskazanego katalogu kar, sąd uznał, że najbardziej adekwatną karą, będzie kara grzywny. W tym względzie, sąd pośrednio kierował się treścią art.58kk, który zawiera zasadę preferencji kar nieizolacyjnych. Oznacza to, że bezwzględna kara pozbawienia wolności stanowi środek ostateczny (ultima ratio), po który można sięgnąć tylko wtedy, gdy żadna z wymienionych kar lub żaden środek karny "nie może spełnić celów kary" (por. uchwała SN z dn.30 X 1979 r., sygn. akt VII KZP 31/77, OSNKW 1979, nr 7, poz. 77). Wyrokując w niniejszej sprawie, sąd doszedł do przekonania, że karą współmierną do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez E. K. będzie najłagodniejszy rodzaj kary, czyli kara grzywny, zawnioskowana w trybie art.387kpk. Kara ta winna spełnić swe cele zarówno w zakresie prewencji ogólnej, jak i szczególnej, tj. uświadomić oskarżonemu, że nie ma przyzwolenia i społecznej akceptacji na wyżej opisane zachowanie. Sąd miał na uwadze także względy prewencji ogólnej, to jest fakt, że przestępstwo popełnione przez E. K. jest popełniane często, wręcz nagminnie na terenie właściwości tutejszego Sądu. Te wszystkie okoliczności zdecydowały, że sąd uwzględnił przedmiotowy wniosek w zakresie rodzaju kary.

Następnie, przystępując do oceny wymiaru kary za popełnione przestępstwo, zaproponowanej przez oskarżonego i jego obrońcę, sąd kierował się dyrektywami zawartymi w treści art.53§1 i 2kk oraz art.33kk Biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do sprawcy, wymierzona dolegliwość, sąd wziął pod uwagę w szczególności właściwości i warunki osobiste oskarżonego, a także jego dotychczasowy sposób życia. Sąd wnikliwie rozważył wszelkie okoliczności mogące wpłynąć na wymiar kary zarówno te łagodzące jak i obciążające. Jako okoliczność łagodzącą sąd wziął po uwagę to, że oskarżony, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, szczerze wyraził skruchę, kilkakrotnie powtarzając, m.in. że „obiecuję, że takie zachowanie z mojej strony nigdy już się nie powtórzy” (k.24). Poza tym, E. K. nie był dotychczas karany, co biorąc pod uwagę jego wiek, tj. 70 lat, dowodzi, że przedmiotowy występki miał charakter jednostkowy i ponownie nie popełni on kolejnego przestępstwa. Natomiast, jako okoliczność obciążającą sąd wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, że decydując się na kierowanie pojazdem mechanicznym pod wpływem alkoholu, E. K. spowodował realne zagrożenie w ruchu lądowym i miał przy tym pełną świadomość, że narusza obowiązujące normy prawne. Poza tym, miał on dość duże stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu, co tylko zwiększało stopień społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu. Jednakże, z drugiej strony na korzyść oskarżonego przemawia fakt, że do zatrzymania go do kontroli drogowej, doszło po godzinie 23:00, kiedy to natężenie ruchu nie jest już duże. W tej sytuacji, mając na uwadze powyższe rozważania, sąd uznał, że kara grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 15 zł, będzie karą, która spełni pokładane w niej cele. Ilość i wysokość stawek dziennych grzywny została ustalona przy uwzględnieniu dochodów oskarżonego, które określił on na kwotę 2300 zł miesięcznie (k.47). Tak orzeczona kara, w ocenie sądu spełni pokładane w niej cele zarówno w zakresie wychowawczego oddziaływania na oskarżonego, jak również w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Stosownie do dyspozycji art.42§1 i 2kk, sąd orzekł także wobec E. K. obligatoryjny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez minimalny okres 1 roku. Zgodnie z treścią art.43§1kk, zakaz ten orzeka się w latach, przy czym dolna granica to 1 rok, a górna 10 lat. W ocenie sądu, w przypadku oskarżonego zasadne jest stosowanie tego środka karnego przez okres 1 roku, z powodu ilości stwierdzonego alkoholu w wydychanym powietrzu oraz przy uwzględnieniu w/w okoliczności. Czas trwania zakazu, zdaniem sądu, pozwoli oskarżonemu na

zmianę postawy, na przemyślenie swojego dotychczasowego zachowania, a w konsekwencji spowoduje, że nigdy w przyszłości nie będzie on poruszał się w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości.

Dodatkowo, aby wzmóc wychowawcze i represyjne oddziaływanie orzeczonej kary, oskarżony został zobowiązany do zapłaty świadczenia pieniężnego w kwocie 400 zł.

Na podstawie art.627kpk E. K. został obciążony kosztami sądowymi, które po zsumowaniu wyniosły 315 zł, w tym kwota 225 zł to opłata.